

Polgármesteri köszöntő

Tisztelt Olvasó!

A Hajdúság ünnepel. Báthory Gábor erdélyi fejedelem 1609. szeptember 13-i adománylevelével böszörményi birtokára telepítette a Kállo várában szolgáló hajdúkat. A török hódoltság alatt szinte teljesen elnéptelenedett település újra fejlődni kezdett: elődeink kemény, szívós munkával lerakták Hajdúböszörmény alapjait.

Városunk jelentősége a XVII. század végére megnőtt, ugyanis a Hajdúkerület központjaként fél megyényi terület irányítása történt innen. A Bocskai téren ma is megcsodálhatjuk az egykori kerületházat (ma Hajdúsági Múzeum), ahol törvényhozási és igazságszolgáltatási–végrehajtási feladatokat is elláttak. Az egységes megyerendszer kialakítása után Hajdúböszörmény veszített addigi szerepéből, ugyanakkor továbbra is a térség meghatározó települése maradt.

Addigra a mezőgazdaságból élő helyi lakosság mellett megjelent az értelmiség: a papság, a tisztviselői kar, a tanítók erős közösséget alkottak. Azt azonban látnunk kell, hogy mindezt több évtizedes, sőt évszázados munka és küzdelem árán érték el, s nem csak úgy az ölükbe pottyant.

Ahogy Kertész László írta:

*„Szerelmünk ez a föld,
betakartuk könnyel, vérrel,
ködbundával, füstölővel
kifosztott testvérekkel,
megtiport gyermekkel és nővel,
sárba sepert fátyolokkal,
virágos szemfedőkkel”*

Minden gazdagságunk tehát ez a föld, háborúban, békében minket szolgált, így volt régen, de így lesz száz év múltán is. Az emberiség sok mindent felfedezett, megváltoztatott, elfeledett, újakat alkotott. Úgy tűnik, a kenyeret adó földet semmi mással nem lehet helyettesíteni, vagyis ez a kincsünk örök, nem csupán a múlt megmosolyogtató momentum.

Ezért is kell különös figyelemmel vigyáznunk rá. Világszerte riasztó képeket látunk a föld és vizeink állapotáról, pedig őket valóban nem lehet mással pótolni.

Őseink ebben is követendő példát mutattak: tudományos publikációk és jelentések hiányában is világosan láttak a kérdésben. Nem kellett nekik uniós irányelv és ehhez hasonlók.

Ez a bölcsesség kell a mai világban is a boldoguláshoz. Hozzájuk képest könnyebb dolgunk van, hiszen a tudás megszerzéséhez nagyszerű iskolák, egyetemek állnak rendelkezésre. Ami kell még, hogy mai világunk (a posztkommunista időszak) tisztulhasson ki, legyen elég erőnk, türelmünk végig vinni elképzeléseinket.

Az ún. Ószirózsás forradalom óta eltelt száz év alatt a mostani, a rendszerváltozás utáni az egyik leghosszabb, békés, építkezéssel teli korszak. Egyedül a kádári „puha diktatúra” volt hosszabb három évtizednél, egyébként 10–20 évente, néha 2–3 havonta teljesen új politikai – társadalmi – gazdasági rendszerek váltották egymást. Kész csoda, hogy a magyarság egyáltalán túlélte az elmúlt száz évet.

A Város Napja alkalmából kívánom, hogy minél többen megéljék, megéljük a reménytelen jövő megvalósuló boldog pillanatait és élvezzük annak eredményeit.

Kiss Attila
polgármester